உ

கணபதி துணை

வேதாரணிய மென்னும் வடமொழி நாமந்

தாங்கிய

மறைசைப்பதியில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

வீரகத்திச்செதக விநாயகர்

இருபாவிருபஃது.

இஃது

மைசூர் மகா-ரா-ரா ஸ்ரீ

மாணிக்கப்பட்டாரகரவர்கள்

குமாரர்

சோமாஸ்கந்த பட்டாரகரால்

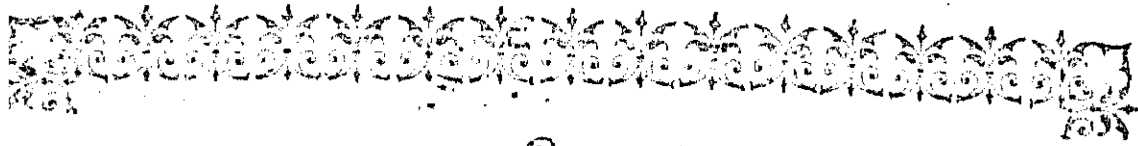
இயற்றப்பட்டு

நாகை:

"மகாராணி யவர்கள அச்சுக்கூடத்திற்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசய வருடம் இடபரவி கஉ.

உ

கணபதி துணை

சிறப்புப் பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீ லஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களுடைய மருமகரும் வித்துவசிரோமணியுமாகிய பொன்னம்பல பிள்ளையவர்களியற்றியது.

இந்த இருபாவிருபது என்னும் பிரபந்தம் மறைசைப் பதியில் வாழும் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த பட்டாரகரவர்களா லியற்றப்பட்டு வீரகத்திச் சேதகப் பெருமானுடைய திவ்விய சந்நிதியிற் பற்பல அறிஞர் ஒருங்கு கூடியிருக்கும் பொழுதில் அரங்கேற்றப் பட்டது. இப்பிரபந்தம் இயற்றினோர் மிக இளையராயினும் இயன்றவரையிற் சொற்சுவை பொருட்சுவைநிகழ இயற்றினமையைநோக்கிக் களிகூருகின்றேன்.

இங்ஙனம்

யாழ்ப்பாணம்

ந. ச. பொன்னம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

நாகை வெளிப்பாளையம் சன்மார்க்க வித்தியா
சாலை உபாத்தியாயர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
அ. அருணாசல சாஸ்திரிகள்
இயற்றியது

வெண்பா

சன்மறைசை வீரகத்தி நம்பரரு ளாலவற்கே
சொன்மருவு மோரிருபாக் கூறினான்—சொன்
[மருவு]
மாணிக்க பட்டா ரகாருள்சோ மாஸ்கந்த
னாணிக்க வித்வ மணி.

யாழ்ப்பாணம் இணுவில் ஸ்ரீமது, அம்பிகை
பாக வுபாத்தியாயர் குமாரர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
பொன்னம்பலபிள்ளை யவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசைவெண்பா

ஆரணத்தி னர்ச்சனை கொளாரணிய வீரகத்
வாரணத்தி னற்சரணீ வான்பொருளாய்ப்—
ரணத்தின்
ஆமாக்கந் தந்திசைக்கு மாரமிழ்தா மன்பினியை
சோமாக்கந்தக் கவிஞன் சொல்

கட்டளைக்கலிப்பா

தாரகத்துட் பொருளாய் மறைசைப்பதி தாவை
கந்த

சிறப்புப்பாயிரம்

வீரகத்திப் பெருமானடி வேண்டிருபா விருபா
நாரகத்திற் பொலி சொன்மலர்மாலை நயந்தணி
(ந்தான்) *
பாரகத்திற்பொலிமாணிக்கதேசிகன்பாலனன்றே

அறுசீர்க்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்

நான்மறைகளொரு ஞான்றுபூசித்தேத்து
நாதர் மறைசைப் பதியினவிலிராமன்
றூன்* மருவு பழி யொழியவருள் செய்தாண்ட
தந்திமுக வீரகத்தித் தலைவனார்க்குத்
தேன்மருவு முச்சுவையுங் குதிகொண்டாடத்
திகழிருபா விருபதியை சிறப்பி னீந்தான்
வான்மலியும் புகழ்படைத்த சோமாக்கந்த
வள்ஞானவ ரோதயனுங்கலைவல்லோனே

யாழ்ப்பாணம் வரணியாதீனம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஐ. சாமிநாத பண்டாரச்சந்நிதி அவர்கள் மருமகரும் வேதாரணிய பட்டாரகர் குமாரருமாகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீசுந்தர பட்டாரகரவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா

சீர்மலி மணியமை வார்மதில் புடைசூழ்
இருக்கே யாதி சுருக்கமி லிசைசேர்
வேத நான்கு மோது முறைப்படி
யருச்சனை யதனை யாற்று தலத்துறை
கங்கைசேர் முடியுடை மங்கைதன்பாகன்

சிறப்புப்பாயிரம்

பாணிய தளிற் காணியன் மாங்கனி
கைத்தலங் கொண்ட கருணையங் கடலை
பிரமன் பழிகெடுத் திசையுறப் பெற்ற
வீர சத்தி விறற்சேத கனென
விரும்பெயர் கொண்ட வொருவன் மலரடிக்
கிலக்கியத் துயர்ந்த கலைக்கயில் சீர்பெறு
சிந்தா மணியே சிலப்பதி கார
மணிமே கலையே குண்டல கேசி
வளையா பதியென வாய்ந்தவைங்காப்பியம்
அக்கர முதலா மைந்திலக்கண முறை
முற்றுமுணர்ந்த மொய்ம்புடைக் கவிஞனுங்
குசைநுனி தானுங் கூரிய தலவென
விசைமதி யுடையனு மிசைமதி யுடையனுஞ்
சித்தாந்தமென்னுந் தெளிபுனற் கடலை
வற்றப் பருகி வாய்ந்தமாணுக்கர்
அகவிரு ளென்னு மருணோய்மாய்ந்து
போதப் பைங்கூழ் பொலிவுற் றோங்கச்
சாத்திரத் துளிபெய் தாராதரமா
மாணிக்கபட்டா ரகனெனு நாமம்
பேணுமாசிரியன் பெருந்தவ மகனாற்
பீடுடன் வாய்ந்த பெருங்கவி வாணன்
சோமாக் கந்தத் தொல்லபி தானம்
பெற்ற பட்டாரகன் சொற்றவிவ் விருபா
விருப நாதனை யியம்பக் கேட்டொற்
குனுடை முனிற்றலைச் சுற்றன கண்ட

சிறப்புப்பாயிரம்

மறைஞர்க்குழாங்கண் மகிழ்ந்ததேமானப்
பலகலை யுணரும் பண்புடைக்
கலைஞர்க டொகுதி களித்தன மிகவே.

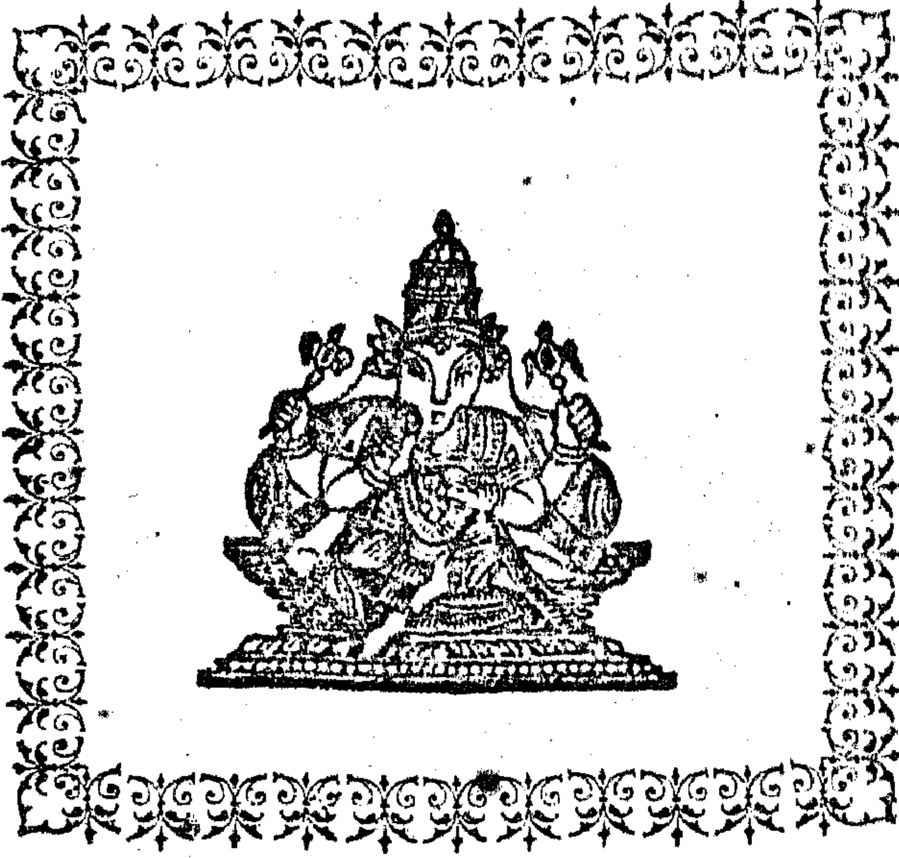
வேதாரண்யம் மகா-ள-ள ஸ்ரீ ஐ. சுப்பிரம
ணியபட்டாரக ரவர்கள்

இயற்றியது.

நிலைமண்டி வாசிரியப்பா.

திருவளர் சோலைசூழ் செழுந்திரு மறைசைப்
பதிதனில் வாழும் பாவலர் போற்றும்
பன்னருங் கீர்த்தியும் பரவு செல்வமுந்
தொன்மை தொடுத்து மன்னி வாழ
மறைமுதற் கேள்வி நிறைவுறக்கற்ற
சாற்றரும் பெருமை சாலத் தழைக்குந்
சனற்கு மரன்மர பெனக்கொளவாழுஞ்
சோமாஸ் கந்த பட்டாரக னென்னுஞ்
செந்தமிழ்ப் புலவன் செய்யபா வலர்நிரை
சிந்தை மகிழ்ந்து தேனெனச் சுவைக்க
விராமன் பழியடு கிராமய குஞ்சர
மனாபுரை பதத்து மாண்புமிக் கெழூஉம்
இருபா விருபதா மிசைப்பாமாலை
அன்புறத் தொடுத்தே யணிந்தனன் மகிழ்ந்தே.

உ

கணபதி துணை

ஸ்ரீவீரகத்திச் சேதகவிநாயகர்

இருபா விருபஃது.

காப்பு

பூமேவு தொன்மறைஞசப் பொன்னகரின் மன்
னியரு-டேமேவு வீரகத்திச் சேதகற்கு— மா
மேவு-நல்லிருபா நாலைந்து நானவில வன்ன
லன்றன்-சொல்விருப்பும் பாதந் துணை.

இருபா விருபஃது

நூல்

சீர்பூத்த வேதவனத் தெய்வப் பதிவளரும்
கார்பூத்த வண்ணக் கணபதியே——யேர்பூத்த
வந்தனை யாதி வழுவா தருளுற்றுத்தற்கு
வந்தனை யாகி மகிழ்ந்து

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

மகிழ்ந்துள மகனல் வணங்குதுங் கொண்டல்
சூழ்வன மதனிற் றெருகுநியாய்த் துன்னிப்
பொழிமழை திங்கள் பொலிவுற மூன்றுற்
பழுக்குலைத் தெங்கும் பலவா சினியு
நெட்டிலை யரம்பையும் நிகராறு கந்தியும்
அகிலது நுடங்குந் தோற்றத் தலைகட
விப்பியுந் துப்பு மேனைப் பொருள்களுங்
கரைதனி லோங்கிக் காட்சிசெய் செம்மைக்
கன்னற் சாற்றுக் கயற்பணை பிறங்குஞ்
சாலியு முதலாச் சாற்றிய வளமு
மலகில வாகி யமைந்துறை செல்வ
மறைசையம் பதியின் மன்னிய வீர
சுத்திச் சேதகக் கருணை மதம் பொழி
கரிற்றின் பொன்னடிக்கடிகமழ் மலரே உ

நேரிசை வெண்பா

கடிகமழுந் தாமலராற் காதலித்துப் போற்றப்
படியிலின்ப மீயும் பதத்தை —— முடியென்ன

அ

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நங்கம்பிற் சூட்டிட நவையொழிப்பனுக் மறைநை
ஐங்கரத்தா னென்றே யறி ௩

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

அறிமின் மனனே யறிமின் மனனே
முன்னொரு நாளின் மூவா முகுந்தன்
போதத் துயிலைப் பொருந்து னான்றவன்
சோத்திர மிரண்டினுஞ் சொல்லருந் திறலி
னுலக மனைத்து மொழிப்போ னென்ன
வும்பர்க டொகுதி யுடன் பணிப் புறவே
வந்தவ தரித்த மதுகை டபெரனுங்
கொடிய தசனக் கொழுந்தைக் குஞ்சித்
தானவர் தம்மைச் சாய்த்திட வேண்டி
யவ்வரி தானே யவருட னமர்செய்
தாற்று னாகி யான்றன தருளா
ஞேற்றுத் துதிக்க நொடிப்பொழு ததனி
லன்னோர் மாய வடுத்திற லதனே
டுன்னுஞ் சிலவா யெழிஸ்வ ரமீந்து
சுருதி வனத்திற் றோன்றிய வீர
கத்திச் சேதகன் கனைகழலடியே

நேரிசை வெண்பா

அடிவணங்கி யின்னருளை யாதரித்தேன் மேருத்
திடவரையிற் பாரதத்தைத் தீட்டிடுவடிமருப்புச்
செங்கைச் சிறுகட் பெருங்களிற்று மாமுகத்துத்
தங்கமுடி யாயெனுமீ கா ௪

இருபாவிருபஃது

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

காருறை கண்டன் கண்மூன் றுடையோன்
மணிநிறக் கருப்பை மகிழ்வுட னொருநாண்
மணித்தீவிகையின் மன்னியதுப்பை
அன்டி யுண்ணு மமைய மதனில்
விண்டெரிசுடரால் வெதுப்புற வத்திர
மன்னதுகெடநெய் யமுத்திய தகையான்
மவினச் சுடரது மல்கொளி பெருகக்
கண்டுள மகிழ்ந்து கடலம் பரஞ்சூழ்
புடவிமுதலாப் புகன்மூ வுலகை
அளித்தரு ளுதவு மத்தன் பாணி
மாங்கனி கொண்டு மனக்களிப் புற்றுங்
கயிலையங் கிரிநிலை கழலுற வேரொடு
மெடுப்பே னெனுமோ ரிகலுறு மவுணற்
செற்ற ஞான்றிசை சேருமி ராமற்
கடுத்த பெரும்பழி யகற்றிய வதனுல்
வீர கத்திச்சேதகனென்ன
வியன்பெயர் தரித்த மேவுமுத் தமிழ்தேர்
நாவலர் குழுவார் நன்மறை வனமுறு
மத்தி முகத்தனு மருட்பெருங் கடலே
பத்தி யுடனே பன்மலர் கொண்டு
பூசனை புரியப் போகமும் வீடு
மெளிதினி லளிக்கு மெனவிறைஞ் சுதுமே ௬

ய

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நேரிசை வெண்பா

தும்பை யணிசடிலத் தூயோன் மகிழ்மறைசை
யெம்பெருமான் வெண்கோட் டிபமுகனே—தம்
பெருமை
கொண்டுமறை தேடியினுங் கூடரிய கோமானே
அண்டருளை நாயேற் கருள் ஏ

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

அருளுரு வாகு மைங்கரத் தெந்தை
அமர்பதி பலவினும் அரும்புகழ் மேவு
மறுதொழி லாள ரறைமறை யொலியுங்
காழியர்கோவுங் கருதரன் றோழனு
நாவின் மன்னனு நவிற்றிய பண்ணுறு
தமிழ்வே தத்தாற் றருகம் பலையும்
வாத வூரன்மலைவுதீர் வாசகப்
பெருந்தொ னியோடு புராணமிடையறா
தோது கம்பலையு மும்பரிற் றவவுங்
கீர மதுவே கிருத மனோதுடி-
யரம்பை தாடிமக் கனியா றொன்றுட
னுறு மின்சுவை யான்றோ ரமைத்த
குரலே துத்தங் கூறு கைக்கிளை
யுழையிளி விளரி யுற்றதோர் தார
மெனப்பெயர் நிறீஇய விருணன் கொன்றிலா
விசைதனை முறையே யாழ்களி லமைத்துப்

இருபா விருபஃது

பாடல் விஞ்சையர் பரவுறு கான
மமுதருந் தண்ட ரஞ்செவி நிறைப்ப
வவனுறை தெய்வ யாழ்வல் லோர்கள்
விரவி யெழுந்து வியனிசை கேட்பான்
றெங்குடன் கந்தி யங்குறை நாக
விருக்க மவைகளில் வேறுவே றுருக்கொடு
பலராய்த் தோன்றிய பண்பெனக் கோரகை
யவந்திகைக் குழுவு மகலா திலங்க
இனையதென் றுரைக்கொணா விருஞ்சிறப் புற்று
மன்னும் மருமறை வனவீ ரகத்தி
யடர்ந்த வாரணத் தடியிணை மலரை
யுன்னுமெய் யன்பரிவ் வுலகிற் றனதிப
னெனப்பொரு ளதனை யெய்திப் பின்னர்
அண்டர்க டொழும்பத மமைவுற மேவி
யுள்ளங் களிகொள வுற்றுவாழ் குவரே ௨

நேரிசை வெண்பா

வாழ்வதனை வேண்டிடினீ வல்லிரும்பு போலு
நெஞ்சே
போழ்மதிபோற் கோடுடையான் பொற்சடை
யான்—றாழ்விணையை
வேறுக்கி யின்பருள்வான் வீரகத்திச் சேதகன்
றாள்
பேறுக்கி யாரருளைப் பேணு

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

பேணலைக் கரத்தாற் பெருமைசேர் மணித்திர
ளெறியும் பரவை யெழிலுறச் சூழ்ந்த
வுலகின் மன்னரா யுயர்வுறத் தோன்றிப்
பசுபதி யெனவரு பலவற நவிற்றி
யோக மதனை யோவா துறுநரும்
பாணியிற் பலிகொளப் பாத்திர மதுகொண்
டவனியின் மிசையே யலைந்திரந் துண்மரும்
ஆயிரு திறத்தா யமைந்தவர் தன்னி
லருளமு தருளிப் பெருகுவா ரிதியே
யரன்பெரு மகவே யைங்கரத் தேவே
விடுவ சேனன் விகட மகிழ்ந்தே
அரிதனக் காழி யளித்தருண் முதல்வ
வீர கத்தி விறற்சே தகனே
யெனப்பல வகையா யேத்திநின் றன்றேன்
சிலம்பணி செல்வச் சிற்றடித் துணையை
யுன்னினருன்று ரிணைய ரெனவே
யறிகுவை குறளி லறத்தா றிதுவென
அமைந்ததுங் காண்டி யாங்கத னுண்மை
சித்தமாய்த் தேர்ந்தே சின்மய வுருவப்
பண்ணவ னிபமுகப் பரவுதி யனனே ம

நேரிசை வெண்பா.

மனனே யிடரொழிதி மன்னுயிர்க ளீன்ற
தனமார் வரையுமையா டந்த—தனிநிகரில்

இருபா இருபஃது

வேதவ னப்பதியில் வீரகத்திச் சேதகனை
யேதமறப் பூசித் திர . . ௰௧

நிலைமண் டிலவாசிரியப்பா.

இரக்க முயிர்தொறு மெய்தும் போதச்
செல்வர்கள் சொற்றிடு தென்றமிழ்ச் சுருதியின்
பத்தர்கள் படனப் பயனது கொள்ளக்
குரைகட லுலகிற் குலமணி யமைத்த
புரிசைசூழ் நாரைப் பொருவி லூரதனிற்
றோன்ற நம்பிக்குச் சுட்டி யறிவித்
தாடக நகரி லமையும் பரையு
மிப்புவி யிடையிற் றப்பில்சீர் மாந்தர்
தமையுஞ் சாலத் தளர்வுற வருத்துந்
தாம முகத்துத் தானவன் றன்னை
யெப்படை யானுஞ் செற்றிட லரிதென
மணிமிளிர் மருப்பை யடுபடை யெனவொடித்
தன்னோன் மீதே யுய்க்க வக்கொம்
பவுண னுடம்புயி ராங்கிரண் டாக்கிக்
கடனீ ராடிக் கரந்தனி லமரா
வலியுடை யாகுவாய் வந்தவன் றன்னை
யேற்றதோ ரூர்தியாய்ப் போற்ற வுகைத்துஞ்
சிட்டருக் குதவித் துட்டநிக் கிரஞ்செய்
வீரகத் தியைக்காய் வேழ முகன்றனை
நால்வகை வீக்கொடு நனிவணங் குதுமே. ௰௨

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நேரிசைவெண்பா.

வணங்கித் துதிக்கமுனை வல்வினைகணீங்
கு—மிணங்கித் திருவருள்வந்தெய்து—மணங்க
மழும்-பொற்பமரு மாடப் புகழ்மறைசையைங்க
ரத்துக்—கற்பகத்தைக் கண்களிக்கக் கண்டு. ௰௩

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

கண்டருந் துதிசெயாக் கைதவ னெனினுங்
கட்டா மனாயோன் கலுழக் கொடியோன்
றுருவியுங் காணாத் தொன்மையோன் மைந்த
சமையின கெட்டா மம்புலிக் குறைபிறை
முதலே யாக மொய்ம்புடைத் தனுமதி
வளர்சட்டி யிரு வருமொரு மூவேழ்
தினமுறு முனது திப்பிய நோன்பை
வெள்ளிற் கனியவல் விருப்புறு கன்னல்
சம்புவின் கனியொடு சாற்று மிலட்டுக
மிவை முதலாக வெண்ணில பரப்பி
யிரக்கா பந்தன மியல்புட னணிந்து
முண்டகன் முடியரி யெண்டோட் செல்வன்
பாந்தட் படுக்கையன் பரவு மிராமன்
இலக்கண சுந்தரி யிவர்முறை முப்புர
மடவுங் குருட்டரா வங்க மொழிக்கவுஞ்
சானகிதன்னைச் சாரவுங் கொடிய
தீவினை நீங்கித் திருவொடு பொலியவும்
பண்டை நாளிற் பரவி நோற்றன

இருபா இருபஃது

ஒன்பது கொண்டே யிருந்தவ யாந்தர்
கருதிய வார்த்தைக் கடிதினி லடைய
வித்தலந் தன்னி னித்தமு முறைந்து
முறைப்படி யருச்சனை முடித்துத் துதிசெய
மிந்நயச் சிறப்பைப் பொன்னகர்க் கிறைவன்
அக்கமீ னைஞ்ஞா றுயின பல்லா
யிரமா யிருப்பி னினிது காண்டு
மென்ன விருப்புற் றிசைத்துதி கூற
மறைவன மமர்ந்திரா மன்பழி செற்ற
தீன தயாபரத் தேவ தேவநின்
சின்மய வுருவைத் தெரிசனப் படுத்தி
மும்மல வலியை முடிவுறக் களைந்தே
அகங்களி கூர வாரருள் புரிந
னின்கட ணைத்துமற் றன்ன தேதெனி
னுன்னரு ளல்லா தொருசெய லிலையென
நின்றரு மறைநினைக் கூறுவ தன்றே ௰௪

நேரிசை வெண்பா.

கூறுவல்கே ணெஞ்சே கொடியவினை மாற்றுதி
யேற்கூறுகொள மாப்போழ் குகனண்ணன் —
மாறிவரு-மன்னு மறலியுயிர் மாய்த்தான்றன் சே
யெனவே முன்னியவன் றுணீ மொழி ௰௫

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

மொழியொருச்சிறப்பால் முதன்மை படைத்த

பி. சா

வீரகத்திச் சேநக விநாயகர்

கண்டவர் காணாக் காட்சிசெய் தில்லையிற்
கற்பகக் களிறெனக் கழறிய பெயர்கொ
டற்புடன் வேண்டு மடியவர் தமக்குப்
பொற்பொடு வரங்கள் பொலிவுற நல்கியும்
பாடல மிலஞ்சி பகராரு மோற் பலஞ்
சம்பக நாகம் வம்பவிழ் நாரம்
வலம்புரி தாளி வருக்கை சூதம்
ஆமிரஞ் சாதி யகரு சாந்த
மிவைமுத லான விலுஞ்சிவ விருக்கமுங்
குழுவா டொன்றிக் கோடர மேழூட்
டிரத மிசையே யேறி நடாத்தும்
இரவியோ வென்று விசைவுறு முயிர்கள்
விழிதொழிற் கொள்ள விழியா யுற்றோ
னத்த னானனத் தக்க மானோன்
முப்புரஞ் செற்றநாண் முந்தவ னார்கியி
னாழி யிரண்டினி லொன்றாய் நின்றோன்
அந்தணர் கொடுக்கு மருக்கிய நீருக்
கியையுங் கரியுங் கருவியு மானோ
னிலுமவ னுயர்வை யிசைக்க முற்றுற
வாயிரம் பணாடவி யனந்தனு மொண்ணா
னன்னோ னருளை யமைவர வடைதுமென்
றுன்னா வெழுந்தே யும்பரிற் றாவிப்
பந்தர்செய் தென்றும் பரிவுட னமையவும்
மன்னபந் தர்க்கணி யாகுவம் யாமெனத்

இருபா இருபஃது

தெங்கிளங் குலைகளொ டங்குயர் தேனெ
நெட்டிலை தழைத்த கட்டாம் பைக்குழா
மந்தர மாத ராரும்பெயர் கொண்டுள
மன்னேன் சிறுபசி யகற்றுதற் காக
முந்திச் சேறன் முறையென வெழுந்து
துண்டனைச் சென்று தூய்கனி யளித்தே
யிஃதருஞ் சுகமென விசைதனைச் சிவிறி
கொண்டு குளிர்கால் குறுகவிட் டுதவ
வெள்ளிலைக் கொடிசூழ் விரிதழைக் கந்தி
யடைக்கா யளிப்பமென் றேக வின்னுந்
தோற்ற முறுமொரு நாற்றிசை புகழும்
பிறந்தவர் பிறவாப் பெரும்பதி யுறையும்
பிஞ்ஞகன் றன்னைப் பிறைநுதற் பரவை
தன்னிடந் தூதாய்ச் சாதக முறங்கு
சிந்து வாரந் திருமல ருதிரு
நட்டுணங் கறவி னடுநா ணடாத்து
மாண்புடைச் சுந்தரன் மறிதிரை யதனுற்
றாள முத்தமணி தடங்கரை யெறியு
முத்தா நதியின் மூழ்க வெறித்த
மாற்றுயர் பொன்னை மணிமிக விலங்குங்
கமலா லயமெனக் காண்டடா கத்தின்
மருவி [illegible] பொருவி றினத்தி
[illegible] ளிம்மாற் றுனதே
[illegible] றைக்குஞ் செயலான்
[illegible] மகளி றெனவுந்

வீரகத்திச் சேநக விநாயகர்

முடிந்தவர் முடியா நடையுறு நகரிற்
றுண்டி விநாயகத் தேனென்முக னெனவும்
கொண்டே யுரைவார் குன்றிசீ தேவிற்
பலநலந் தம்முட் பலவாக் கியாவைப்
பெற்றருள்வழங்கும் பீடு வாய்ந்த
மாடக் குடுமி மதிதவழ்ந் தேறு
மறைசையம் பதியின் மன்னி யுறைதரு
வீரகத்தி விறற்சே தகனிவனைச்
செவ்வனசத்தின் றிகழடி மலரைப்
பாருற வணங்கிப் பரவுதும் யாமே ௰௬

நேரிசைவெண்பா

யாம்பாவி நோற்கிலெமை யாணர்மறை சைப்
பதியி
லாம்பன் முகவண்ண லாட்கொள்ளும் — ஆம்ப
லுண
வண்டமரு நன்மலர் தூய் வாழ்த்துறு மவ்வை
தனைக்
கண்டருளி னன்னைகலை காண் ௰௭

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

காணுந் தோறுங் களிமிகப் பெருக்கி
யிம்மை யம்மையென் றிரண்டினும் பயனருள்
வாரணாசியாம் வளரிசைப் பதியின்
மந்தா கினியு மாவென் னடுவில்

இருபா விருபஃது

வந்துநீர் தோய வரமருள் செய்யும்
அன்னையிற் காம வருத்தினொள் கொடியோன்
றனகருங் கைதனிற் றும்பினை யதனை
முடிவுற வீக்கி முறுக்கரி யனிக்கு
மணிகள் ளிகைகொன மன்னடி தான
மூவுல கத்து முறையுடன் பரவுமக்
கன்னய வாவி நளிர்புனற் றேய்க்தே
யிடையினத் துற்றவீ ரிரண்டுடன் மூன்றும்
வல்லின வைந்தில் வழங்கா றதனுடன்
அவ்வின நான்கி லமையீ ரொன்றனை
கூடிய வொன்றைக் கூறு முறைதரித்
தக்க மணிவட மமைவுறத் தாங்கி
யியம முதலா மெட்டெனு மங்க
மலமறப் பயில்வோர் பலரதி னுறு
மவ்விட மன்னி யருமாமூலத்
தருட் பெருங் கடவு ளமைந்தி னுறுந்
கல்லா ளிழலிற் காண நின்றவக்
கருணையங் கடன்மூன் கரையிலா முனிவர்
நோற்பெனத் தோற்றுநா லாகி வணத்துள்
வீர சத்தியடர் விறற்களி றேகின்
அன்பர் குழாமென வென்புகரைந் துருக
வானந்தக் கண்ணீ ரருவி பொழிய
வுரோமஞ் சிலிர்ப்ப வுடல்கம்பிக்க
நாத்தழு தழுப்ப நவிலுதி யளவில

வீரகத்திச் செந்தமிழ்நாயகர்

பாவி னிற்கும் பான்மை யின்றிக்
காமம் பொய்யே கானை யின்னவை
அறமறி யாமை யாயின வைக்கொள்
கொள்கல மானை கொடியனே னுயிரும்
புத்தகு மொழிசிலை போலென வயர்ந்துஞ்
கொடுமரப் புடைத்தலைக் கொள்ளிப் பாச
பதக்கனை யீந்தும் பரிவுடை னடியவ
ரிடும்பை நீக்கு மெமையாள் முக்கணன்
அளித்த தோர் புதல்வ னன்பியும் பறவைப்
பதமுனி நாரதர் பரவுதற் கானமும்
பண்பிலார் துதியு நன்புறக் கேட்டினி
மகிழ்ந்தரு ளுதவு மன்னனு மீயே
யாதலி லென் பொருட் டருளினிற் கடனே ௨௮

நேரிசை வெண்பா.

மின்மலனுஞ் சங்கரன்ற னோரின் முதற்புதல்வா
தன்மப் பயனுந் தனிமுதலே—பொன் மலர்சேர்
மாமறைசை யம்பதியில் வாழருளை வாழ்வானே
யேமமெனக் கேவாய்நீ யின்று. ௨௯

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

இசைமணித் திரள விறைநீர்ப் புரிசை சூழும்
சுருதியா ரணியத் தருதி [illegible]
கொம்பனின் குறைகழ [illegible]
யிறையவா வேலுவா [illegible]
வென்னுள மிசைவி [illegible]

இருபா இருபஃது

தான முயர்சி றவமெனி யுடையனா
தண்மை செல்வங் கலவுக் கவிகளை
யியலிசை நாடக மென்னு முத்தமிழ்
வடமொழி யிவற்றின் பெருமைக ளுணர்
யின்னும் பலவா யிசைவுறுந் தமக்கு
நற்போ கங்களை யுறுமிட வருளி
யாண்டருள் புரிக வண்ணலின் கடன்
ஆதலி னெளியே னருவினை யகற்றி
வீரகத் திமையக்காய் விநாயகக் களிறெனுந்
தேவ சிகாமணி சிந்துர முகத்த
சித்தி புத்தியாஞ் சீரணங் கிருவரை
மணந்தோ யருடி மகிழருட் சியே. உ௰

வாழி.

எண் சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஓது மாமறை யோர்களும் வாழியே
யுயர்வு தங்கிய வேந்தர்கள் வாழியே
மாத வாதிய வானவர் வாழியே
வான் மலிந்திடு மாரியும் வாழியே
காத றங்கிய கந்தரம் வாழியே
கால காலன் றன் றொண்டரும் வாழியே.
போத மார்புல வோர்களும் வாழியே
போற்று மைந்தக் கரமிக வாழியே,

வீரகத்திச் செகவீரநாயகர்

பரவி நிற்கும் பான்மை யின்றிக்
காமம் பொய்யே களவு நின்மை
அறமறி யாமை யாதி யவை முனைக்கோர்
கொள்கல மான கொடியனே னாயினும்
புத்தனு நெறியிலே போதனை யுணர்ந்துங்
கொடுமரப் புடைத்தலைக் கொண்டி பாச
பதக்களை யீந்தும் பரிவுட னடியவ
ரிடும்பை நீக்கு மெமையாள முக்கணன்
அளித்த தோர் புதல்வ னொன்றியும் பறவைப்
பதமுனி நாரதர் பரவுந் தானமும்
பண்பிலார் தறியு நன்புறக் கெட்டுள
மகிழ்ந்தரு ளுதவு மன்னனு நீய
யாதலிலென் பொருட் டருளினிக் கடனே ௰அ

நேரிசை வெண்பா.

நின்மலனுஞ் சங்கரன்ற னேரின் முதற்புதல்வா
தன்மப் பயனுந் தனிமுதலே—பொன் மலர்சேர்
மாமறைசை யம்பதியில் வாழ்வருளா வாழ்வானே
யெமமெனக் கீவாய்நீ யின்று. ௰௯

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

இசைமணித் திராசா லினையுந்த புரிசை சூழ்
சுருதியா ரணியத் தருமறை தொன்றுங்
கொம்பனின் குவாகழு வெட்புயர் வாயிலை
யிறையவள வேறு [illegible]
வென்றூள மிசைவிழ [illegible]

இருபா இருபஃது

தான முயற்சி தவவலி யுடைமை
தண்மை செய்யுங் காவலு மன்னமை
யியலிசை நாடக மென்று முத்தமிழ்
வடமொழி யிவற்றின் வருமுறை யருளி
யின்னும் பலவா யிசைவுறுங் கலைகளு
நற்போ தங்க ளுறுதிட வருளி
யாண்டருள் புரித லண்ணலின் கடன்
ஆதலி னெளியே னருவினை யகற்றி
வீரகத் தியைக்காய் விநாயகக் களிறொடுந்
தேவ சிகாமணி சிந்தா முகத்த
சித்தி புத்தியாஞ் சீரணங் கிருவரை
மணந்தோ யருடி மகிழருட் சிவே. ௨௰

வாழி.

எண் சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஓது மாமறை யோர்களும் வாழியே
யுயர்வு தங்கிய வேந்தர்கள் வாழியே
மாத வாதிய வானவர் வாழியே
வான் மலிந்திடு மாரியும் வாழியே
காத றங்கிய கந்தரம் வாழியே
கால காலன் றன் றொண்டரும் வாழியே.
போத மார்புல வோர்களும் வாழியே
போற்று மைந்தக் கரடிக வாழியே.

வீரகத்திச் சேதக விநாயகர்

வேறு

காமரு சருவி னுதன் கன்னபுரப் பதியினிலே
தேமரு வாலயத்தைத் திருப்பணி மாவருந்தியினில்
காமரு வீழ நாட்டிக் கருணையா யமர்ந்திருப்பர்
தேமரு சாமிநாத தேசிகனை வாழ்விப்பாய்.

(தொகையறா)

மன்னியதிருக்கூட்டத்தின் மாமின்னல் வந்து
பன்னருஞ் சீர்த்தி வாய்ந்த பாவு சபையரும்
(கலி)
அன்ன பட்டாசகன் செயன்ன சுத்திராதி யோ
பொங்கிய மலையமுதை மிசைபெறவாழ்க மாதோ
ஸ்ரீ வீரகத்திச் சேதக விநாயகர்

இருபா விருபஃது

